

1. Return of the vessels Ezra 1:1-11

2. The role of Medea Yeshayah 13:17

3. Ibn Ezra 6:1

ובספרי מלכי פרס כי דריוש זה הזקן היה חותן כורש ושניהם תפשו בבל כי כורש היה מלך פרס וזה דריוש היה מלך מדי... והנה כורש הניח חתנו על מלכות כשדים כי כורש המליכו כי כורש אמר (עזרא א:ב) "כל ממלכות הארץ נתן אלקים בידי", והנה בזמן אחד מלכו.

The books of Persian kings say that this elderly Darius was the father-in-law of Cyrus. Both of them conquered Babylon, Cyrus as King of Persia and Darius as King of Medea... Cyrus left his father-in-law over Babylon, for Cyrus crowned him. Cyrus declared, "All of the empires of the land, Gd put in my hands. (Ezra 1:2)" They reigned simultaneously.

4. Midrash, Seder Olam Rabbah 28

מה תלמוד לומר כבר שנין שתין ותרתי, אלא יום שנכנס נבוכדנצר להיכל בימי יהויכין נולד שטנו והוא דריוש
Why does it say, "When he was sixty-two?" On the day Nevuchadnezzar entered the sanctuary in the days of Yehoyachin, his antagonist, Darius, was born.

5. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:2

כפי הפשט נראה לי לפרש שבעבור שדריוש מנה מאה ועשרים אחשדרפנים על הנהגת מלכותו ומנה עליהם ג' שוטרים לראות את מעשיהם וגם היה דעתו למנות את דניאל על כלם לכן הוצרך הכתוב להודיע למה לא היה מנהיג מלכותו בעצמו והיה מצווה הנהגתו לדניאל ולשוטרים. ובסבת זה אמר שהיה זקן כשקבל זה המלכות מלכות בבל...

In the simple meaning, it appears to me correct to explain it thus: Darius appointed 120 satraps over his government, and he appointed three officers to oversee them, and he also intended to appoint Daniel over all of them. Therefore, the text needed to explain why he did not govern his empire himself instead of governing it himself, instructing Daniel and the officers to govern it. Because of this it said he was elderly when he received the throne over Babylon...

6:7-6:10 No prayer!

6. Midrash Tehillim 64:1

א"ל לכך אין אתה מלך. כל המלכים גוזרין גזירות ונותנין דתין שנאמר 'כדת מדי ופרס', ואתה לא גזרת מימך. כיון ששמע כן השלים עמהם
He said to him, "Therefore you are not a king; all kings make decrees and issue laws, as in, 'like the law of Medea and Persia (Daniel 6:9)', and you have never issued a decree." When he heard this, he came to terms with them.

7. Rashi Daniel 6:8

להחזיק בדת המלך בכח לפי שמחדש באת למלוך וממדינה אחרת אתה וצריך חיזוק
It was to strengthen the king's law by force. You are new to the throne, and foreign, and so you need reinforcement.

8. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:2

ויחשבו שהמלך רחום וחנן ארך אפים ורב חסד שלכן שלשים יום מהקמת מלכותו כל אדם לא ישאל דבר בבבל כי אם למלך כדי שמידו יקבל החסד והרחמים ולא מיד אחר. ומפני זה נועצו שלא ישאל אדם צרכיו בשום שר ושלטון ורואה פני המלך, כי אם מהמלך עצמו כדי שיהיה לכל עמו המלך בעל חסד והרחמים

They would think the king merciful, gracious, patient and generous, so for thirty days from the establishment of the throne each Babylonian would ask nothing from anyone other than the king, so that they would receive kindness and mercy from him and no other. Therefore, they counseled that no one should seek his needs from any officer or courtier, but only from the king himself, so that to the entire nation the king would be the source of kindness and mercy.

6:11-6:16 Indicted for Prayer

9. Praying toward Jerusalem Melachim I 8:46-48

10. Mishnah Zevachim 14:8

באו לירושלים נאסרו הבמות ולא היה להם עוד היתר
When they came to Jerusalem the external altars were prohibited, and were never again permitted.

11. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Beit haBechirah 6:15-16

לפיכך מקריבין הקרבנות כולן אע"פ שאין שם בית בנוי, ואוכלין קדשי קדשים בכל העזרה אע"פ שהיא חריבה ואינה מוקפת במחיצה ואוכלין קדשים קלים ומעשר שני בכל ירושלים אף על פי שאין שם חומות שהקדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא. ולמה אני אומר במקדש וירושלים קדושה ראשונה קדשה לעתיד לבוא, ובקדושת שאר א"י לענין שביעית ומעשרות וכיצא בהן לא קדשה לעתיד לבוא, לפי שקדושת המקדש וירושלים מפני השכינה ושכינה אינה בטלה

Therefore they bring all offerings there even without a building, and they eat offerings of the highest sanctity in the entire *azarah* even though it is ruined and unwallled, and they eat offerings of lower sanctity, and the second tithe, throughout Jerusalem even though it is unwallled, for the initial sanctity was for then and persists forever.

Why do I say the initial sanctity of the Beit haMikdash and Jerusalem persists forever, and the sanctity of the rest of Israel – for shemittah and tithes and the like – does not persist forever? Because the sanctity of the Beit haMikdash and Jerusalem is a product of the *Shechinah*, and the *Shechinah* never ceases.

12. Talmud, Berachot 31a, 34b

לעולם יתפלל אדם בבית שיש בו חלונות שנאמר 'וכיון פתיון ליה'. יכול יתפלל אדם כל היום כלו כבר מפורש על ידי דניאל 'וזמנין תלתא'. יכול משבא לגולה הוחלה כבר נאמר 'די הוא עבד מן קדמת דנא'. יכול יתפלל אדם לכל רוח שירצה תלמוד לומר 'נגד ירושלם'... אמר רב כהנא חציף עלי מאן דמצלי בבקתא!

One should always pray in a house with windows, as it says, 'And windows were open for him'.

Perhaps one should pray all day? It is explained via Daniel, 'Three times'.

Perhaps he started only upon entering exile? It already said, 'As he did before this'.

Perhaps one could pray in any direction he chose? Thus it says, 'Opposite Jerusalem.'...

Rav Kahana said: It seems to me that one who prays in an open field is brazen!

13. Rashi Daniel 6:15

ועד בא השמש היה משתדל להצילו אבל כשהגיע זמן תפילתו כרע להקב"ה על ברכיו והתפלל תפלתו ושוב לא היה לו פתחון פה להצילו
Until the sun set he worked to save Daniel, but when the time of Daniel's prayer came he kneeled before Gd and prayed, and then Darius had no opening to save him.

6:17-6:24 Survival

14. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:2

אולי שהמלך צוה בהנחת האבן שמה מיוחד בלילות פן ימיתו האנשים ההמה לדניאל באבן או באגרופ או בחצים שנונים. וגם השרים חתמו האבן כדי שהמלך לא ישלח מזון רב לאריות כדי שיחדלו מדניאל.

Perhaps the king instructed placement of the stone out of fear of the night, lest those men kill Daniel with a stone, a fist, or sharp arrows. The officers also sealed the stone, so that the king could not send quantities of food to the lions, to cause them to leave Daniel alone.

15. Abarbanel, Commentary to Chavakuk pg. 163

יוסף בן גוריון בספרו הנס אשר נעשה לדניאל כשהשליכו אותו בבור האריות, שביום ההוא עת אשר הורד דניאל אל בור האריות חבוק הנביא היה בארץ יהודה בא מקצירו לפנות ערב עת בא השמש... והוא נושא את ארוחתם בידו לפניהם לאכול, והנה דבר ד' אליו לאמר הולך את הארוחה הזאת אל עבדי דניאל בארץ כשדיים אל בור האריות אשר הורידוהו שם, ויאמר אהא אלקי ומי יוליכני שמה ורחוק ממני הדרך, והנה מלאך נשאו בציצי ראשו והארוחה בידו וינחהו אל תוך הבור אל דניאל, ויאכל וישת עמו, וישאהו המלאך וישיבהו אל מקומו אשר נשאו משם בטרם כלו הקוצרים לאכול. אבל זה הוא קשה מאד להאמינו כפשוטו, כ"א חבוק היה בימי מנשה שמלך יותר מתשעים שנה קודם מלכות נבוכדנצר ודניאל הושלך לבור אחר שנשלמו שבעים שנה למלכות נבוכדנצר, איך יתכן שהיה כל כך? כל שכן שבספר דניאל אשר שם סופר הנס כפי מה שהיה לא נזכר דבר מזה בהיותו נס יותר עצום משל האריות, גם שיהיה הנס העצום ההוא מבלי צורך רב וכן לא יעשה! סוף דבר שאנחנו לא נסמוך כ"א על מה שזכרה כתוב או העידו חז"ל, לא בספרי הספורים כשהיו רחוקים מן ההיקש.

6:25-6:29 Epilogue

16. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:2

דניאל אחרי שיצא מבור אריות שאל רשות מדריוש ללכת לשבת בשושן ולמות שמה לפי שהיה זקן ולא יוכל עוד לצאת ולבא בחצרות המלכים ושנתן לו רשות ללכת שמה

After Daniel left the lions' den he sought permission from Darius to dwell in Shushan and die there, for he was elderly and he could no longer circulate in the royal court. Darius permitted him to go there.